

DE KRACHT VAN DE SCHEEP

COGNAC
AIXE-SUR-VIENNE
GR 4 - deel 2

VOORSTELLING TOCHT

“Le sentier de grande randonnée 4” (grote routepad nr.4)) is een lange afstands-wandelpad, dat begint vanuit het Franse Royan (Charente-Maritime) en eindigt in het Franse Grasse (Alpes-Maritimes). Op deze wijze verbindt de GR4 de Atlantische kust met de Provence.

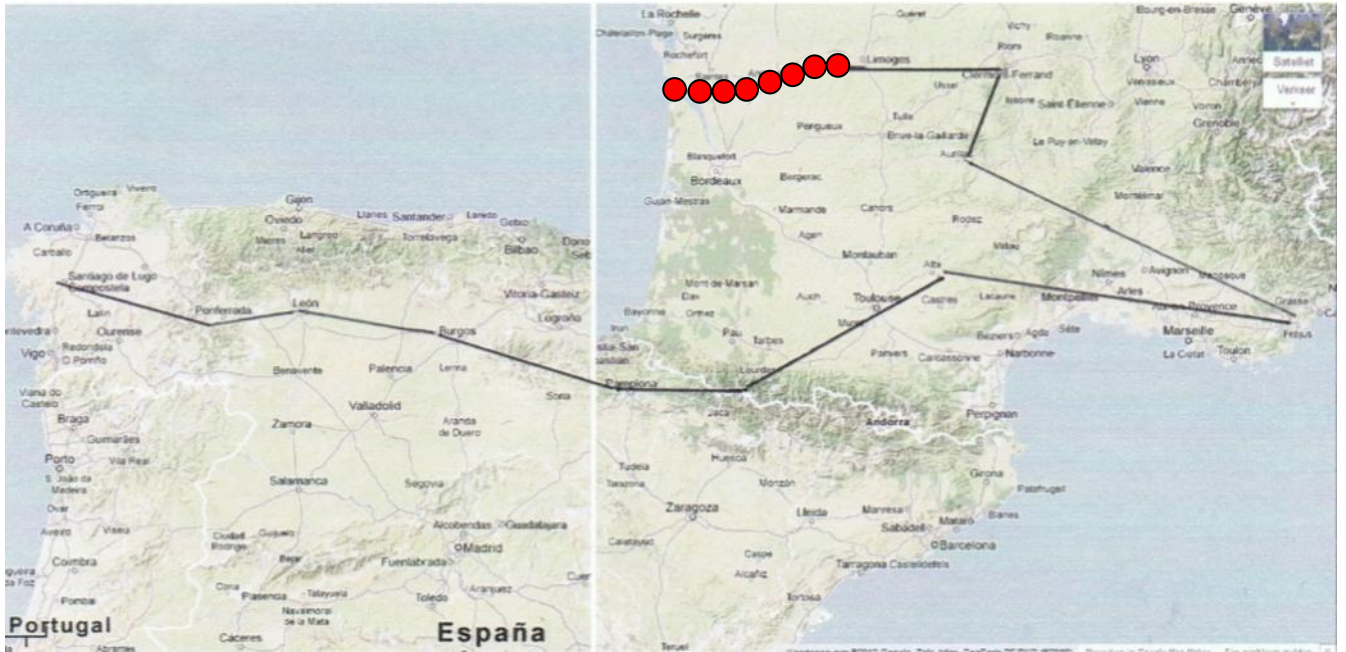
De GR4 doorkruist 13 departementen: Charente-Maritime, Charente, Dordogne, Haute-Vienne, Creuse, Puy-de-Dôme, Cantal, Lozère, Ardèche, Gard, Vaucluse, Alpes-de-Haute-Provence en Alpes-Maritimes.

Het pad heeft een lengte van zowat 1.500 km. Het eerste deel van deze tocht heb ik gedaan in maart 2012. Aanvankelijk was het de bedoeling om enkel de GR 4 te lopen. Evenwel toen ik het eerste deel liep zag ik dat dit deel uitmaakte van een niet historische pelgrimsweg naar Santiago de Compostela. Toen ik in april 2012 begon met mijn pelgrimsweg van in Pieterburen, langs historische pelgrimspaden, vatte ik het idee op om twee pelgrimspaden te lopen, een via historische paden en eentje via niet historische paden. Vandaar dat ik via de GR 4 eveneens naar Santiago de Compostela wil pelgrimeren. Tot Grasse staat de te volgen weg al vast. Van in Grasse ga ik sowieso doorsteken naar het Heiligdom Lourdes vermoedelijk via Albi maar dat staat nog niet vast. Dat moet ik nog concreet uitwerken, terug via niet historische pelgrimswegen. En van Lourdes ga ik dan naar Santiago de Compostela, eveneens via niet historische pelgrimspaden. Geen flauw idee hoeveel kilometer dit avontuur zal beslaan maar ik schat tussen de 3 en 4.000 kilometer.

Deze onderneming geef ik als titel “De kracht van de schelp” omdat ik sterk geloof in de kracht van de schelp.

Hierboven een overzichtskaartje van de GR 4. Het blauwe gedeelte is het traject dat ik nog moet doen tot Grasse. De rode bolletjes is het reeds afgelegde traject.

De zwarte verbindingslijnen tussen de steden is het traject dat ik nog moet doen. De rode bolletjes is het traject dat ik reeds heb afgelegd. Het traject is lang maar met de kracht van de schelp kom ik er zeker wel.

DEELNEMERS

Ludwig D'Haese (Merchtem)

Michel Claesen (Bilzen)

Ikzelf ben een veelwandelaar en ga maandelijks een tiental dagen wandelen. Ik ken Michel al meer dan 20 jaar en samen hebben we vroeger enkele huttentochten gemaakt in de Oostenrijkse Alpen. Toen ik met de tent ben beginnen stappen heeft Michel afgehaakt maar ondertussen heeft Michel zich ook een tentje aangeschaft en is dit obstakel ook meteen opgeruimd. Michel is blind maar zeer sportief. Hij loopt meermaals per week op een loopband, trekt regelmatig baantjes in het zwembad, fietst met een tandem, doet aan windsurfen op het water en gaat in de winter skiën. Lopen op de loopband en zwemmen doet hij alleen. Fietsen, skiën, windsurfen en joggen kan hij enkel onder begeleiding.

Dinsdag 9 oktober 2012

- Van : Cognac 30 m
- Naar : Saint Brice 20 m
- Afstand : 12 km
- Stijgen : 170 m
- Dalen : 160 m
- Duur : 3 uur

Met de TGV en de gewone trein komen we in de namiddag aan in Cognac. Het weer zit goed en we vertrekken meteen richting Saint Brice langs de Charente. De Charente is een rivier die ontspringt in Chéronnac en uitmondt bij Rochefort in de Atlantische Oceaan.

We zien enkele Fransen petanque spelen. Dit is de Provençaalse variant van jeu de boules, hoewel beide termen vaak als synoniemen worden gebruikt. Jeu de boules omvat alle spelen die met metalen ballen worden gespeeld. Voor petanque is weinig of geen uitrusting en infrastructuur nodig; het is eenvoudig van opzet, en de nadruk ligt op behendigheid in plaats van op fysieke kracht.

Cognac is uiteraard wereldvermaard als de stad die haar naam gaf aan een goddelijke drank met standing. Maar het is ook de plaats waar Frans I werd geboren en waar de culturele en humanistische tak van de Franse koninklijke familie vertoefde. En met reden. Gelegen langs de vredige Charente, die de stad in tweeën deelt met een strakke kade waarlangs de grote cognachuizen hun pakhuizen hebben, verhaalt de stad haar rijke handelsverleden aan de hand van haar erfgoed. Vanaf de middeleeuwen varen schuiten af en aan uit het binnenland en uit Engeland en de Lage Landen.

We eindigen vandaag in Saint Brice waar we onze tentjes zetten rond de abdij van Onze Lieve Vrouw van Assumptie die gelegen is in het midden van de velden rond Saint-Brice. De abdij werd gesticht in 1000 of 1077 en herbergde de Reguliere Kanunniken van St. Augustine die zich aan twee principes dienden te houden; gehoorzamen en leven in absolute armoede. Vroeger was deze abdij een bekende halteplaats naar Santiago de Compostela.

Woensdag 10 oktober 2012

- Van : Saint Brice 20 m
- Naar : Chateaufeuf-Sur-Charente 30 m
- Afstand : 33 km
- Stijgen : 380 m
- Dalen : 350 m
- Duur : 10 uur

Van zodra het licht wordt breken we onze tentjes af, ruimen alles op, en vertrekken we.

Hier in de streek wordt niet alleen aan petanque gedaan er wordt in deze streek ook veel gegolfd.

Er zijn veel wijngaarden in deze streek. Ik heb met een plaatselijke wijnboer gesproken die mij wist te zeggen dat het een zeer slecht wijnjaar is. Er zijn 25 % minder druiven, er zit te weinig suiker in de vruchten en ze hebben te kampen gehad met heel wat ziekten.

We lopen door het charmante stadje Jarnac. Het is de geboorteplaats van François Mitterrand (PS) (1916-1996). Mitterrand was van 1981 tot 1995 president. Mitterrand is er ook begraven.

Ik zie dat Michel meer en meer last begint te ondervinden van zijn rugzak. Toen ik Michel, bij vertrek, in het station van Brussel ontmoette had ik er al geen goed oog in. De rugzak is veel te klein en totaal niet geschikt voor het volume en het gewicht dat de rugzak dient te dragen.

Jarnac is een belangrijk centrum voor de productie en export van cognac en vormt het hoofdkwartier voor Courvoisier, een van de beroemdste cognacmerken.

Van zodra de zon warmte genoeg geeft en we een geschikt plekje vinden, drogen we onze tentjes. Ondertussen eten en drinken we wat en rusten wat uit.

De Charente doorkruist vier departementen in twee regio's: De Haute-Vienne in de Limousin en de Vienne, Charente en Charente-Maritime in de regio Poitou-Charentes. Aanvankelijk heeft de rivier een groot verval: 185 meter over 127 km; daarna wordt het verval kleiner en worden brede meanders gevormd. Bij de monding splitst zij in verschillende takken, waartussen eilandjes liggen. De voornaamste zijrivieren zijn de Antenne, de Né, de Coran, de Seugne, de Bramerit, de Boutonne, de Arnoult, de Gère, de Bonnieure en de Tardoire.

In deze buurt staan veel oude kastelen die nog bewoond worden en in goede staat onderhouden worden. Hierboven is een kasteel met gastenkamers. Er komen juist 2 gasten toe. De prijs voor een kamer staat aan de ingang niet vermeld.

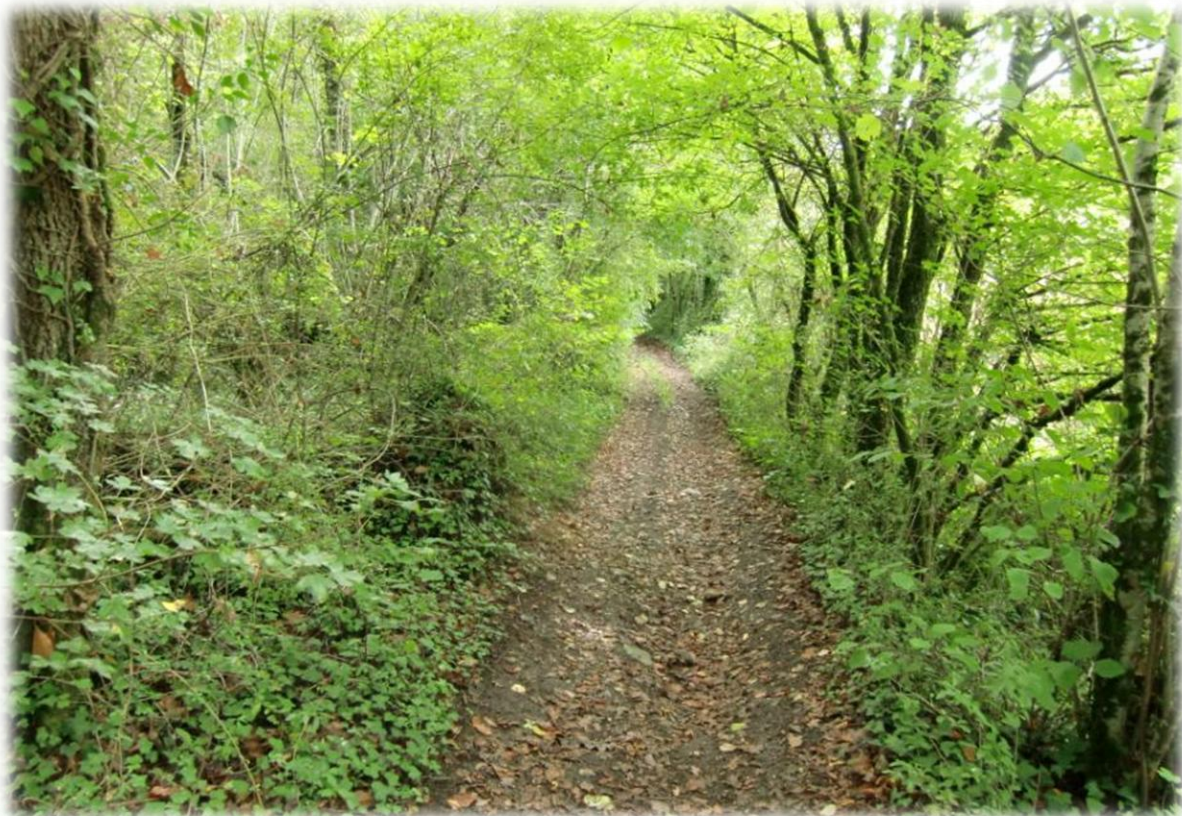
De druiven worden volop geplukt. Het plukken gebeurt nu ook op een moderne manier. Met een speciale machine rijden ze over de wijnranken. Ik schat dat deze machine zowat 2 à 3 km per uur rijdt. De druiven worden door de machine los gezogen en opgeslagen in bakken. De bladeren en de stengels van de trossen blijven aan de plant hangen.

Er zijn zowel witte als blauwe druivensoorten. We vragen en krijgen regelmatig een trosje als we een wijnboer aan het werk zien. Ondanks het een slecht jaar zou zijn smaken ze toch lekker. Er zitten wel veel pitjes in.

Michel probeert van alles om de ongemakken van zijn rugzak te beperken. Soms draagt hij de rugzak scheef op de rug zodanig dat het meeste gewicht op de ene schouder ligt. En een kwartiertje later laat hij het gewicht dan overhellen naar de andere schouder.

De ene keer bevinden we ons aan de oevers van de Charente, een andere keer zitten we terug in de velden of wijngaarden en een andere keer doorkruisen we mooie bossen. Afwisseling troef.

We eindigen onze stapdag in het stadje Chateauneuf-Sur-Charente. Veel is er niet te beleven. Er was vroeger een hotel maar dat is ondertussen dicht. Er is in de buurt wel nog een gastenkamer waar we terecht kunnen. Aan de gastenkamer is ook een restaurant verbonden zodat we onze noodmaaltijd niet hoeven aan te spreken.

De gastenkamers zijn eigenlijk een aantal aaneengesloten huisjes die zich achter het restaurant bevinden. Elk huisje heeft tevens een mooie voortuin. De gasten kunnen tevens gebruik maken van het zwembad.

Donderdag 11 maart 2012

- Van : Chateaufeuf-Sur-Charente 30 m
- Naar : Mouthiers-Sur-Boëme 100 m
- Stijgen : 480 m
- Dalen : 490 m
- Afstand : 34 km
- Duur : 10 uur

Zware platbodems, volgeladen met steen uit Saint-Même-les-Carières, wapens uit de fabrieken van Ruelle of eau-de-vie uit de Cognacstreek, zijn lange tijd de rivier de Charente stroomafwaarts gevaren tot aan zee vanwaar ze, volgeladen met zout uit Brouage of Ile de Ré, weer terugvoeren. Vandaag de dag staat de rivier de Charente in deze buurt garant voor sport en ontspanning.

Als we al eens een steile helling dienen op of af te klauteren laat ik Michel dit alleen doen. Ik geef hem dan enkel mondelinge aanwijzingen zodat hij de goede richting uitgaat.

Met ongelijke trappen zoals hierboven heeft Michel het wat moeilijker. Vooral als de trappen zoals hier er niet al te goed en glad bij liggen. Het dalen gaat op dergelijke trappen moeilijker dan het stijgen. Wat mij ook opvalt is dat mensen zich tot mij richten als ze iets willen vragen aan Michel. Maar Michel is er dan als de kippen bij om zelf te antwoorden en er dan aan toe te voegen dat hij wel blind maar niet doof en stom is.

